

ספרי' – אוצר החסידים – ליובאוויטש

קובץ
שלשלת האור

היכל
תשיעי

שער
שלישי

לקוטי שיחות

– ב –

על פרשיות השבוע, חגים ומועדים

•

מכבוד קדושת
אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א
שניאורסאהן
מליובאוויטש

פרשת דברים

FREE TRANSLATION

תוצא לאור על ידי מערכת
"אוצר החסידים",
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, ניו יורק

שנת חמשת אלפים שבע מאות חמשים ואחת לבריאה
היי תהא שנת אראנו נפלאות
ארבעים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א

"The only thing left to wait for is for a Jew to cry out once more, with one more request, demand and another reminder: "Ad Masai?! [Until When?]... And when one does so, he will cause our Righteous Moshiach to enter this synagogue and take all the Jews who are here, along with all other Jews, to our Holy Land, to our Holy City Jerusalem, to our Holy Mountain, to the Third Holy Temple!"

(From the Sicha of Shabbos Parshas Devarim 5751)

*This week's Sicha is sponsored by
An Anonymous Donor*

To sponsor this publication, for any questions or comments, or to receive this publication weekly via email

Please contact Yankel Meislin
057-391-3627 or (561) 445-9295 or
Sichos.OhrTmimim@gmail.com

Translated by Yankel Meislin
Produced by Dovid Gilbert
Edited by the Future Rabbis Learning in Tomchei T'mimim & the Rabbis of Ohr Tmimim
Thanks to everyone else who helped that I forgot to mention

א. וועגן היינטיקן שבת (שבת חזון), איז פאראן א ווארט (פון הרב הקדוש ר' לוי יצחק בארדיטשעווער נ"ע, אז בשבת חזון ווייזט מען דעם בית המקדש השלישי – חזון מלשון ראוי, – נאך דאס איז א זען פון דערווייטנס – ראוי מרחוק, – וואס דאס איז דער ענין פון שבת חזון. לויט דעם וועט מען פארשטיין די שייכות פון שבת חזון צו פרשת דברים, וואס די קביעות פון שבת חזון איז אלעמאל פ' דברים.

מיט פרשת דברים הויבט זיך אן משנה תורה. וואס כאטש עס איז דאך איין תורה, דאך איז אנדערש (משנה תורה פון די פריערדיקע חומ"ש שים דערמיט, וואס משנה תורה איז געזאגט געווארן צום דור וואס איז אריינגעגאנגען קיין ארץ ישראל און דערפאר האט מען געדארפט באוואַרענען געוויסע ענינים, וואס פריער האט מען זיי ניט געדארפט באוואַרענען.

דער חילוק פון דור המדבר און דעם דור שנכנסו לארץ איז, וואס דור המדבר איז געווען א דור דיעה (און זיי זיינען געווען אין דער מדבר ריגה פון משה רבינו, וואס ער האט געהאט ראוי אין אלקות. אבער דער

דור שנכנסו לארץ, וואס זיי האבן שוין געהאט צו טאן מיט גשמיות, דעם ענין פון ראוי אין אלקות. ביי זיי איז געווען מער ניט ווי שמיעה, אזוי ווי עס שטייט ועתה ישראל שמע וגו'.

דער חילוק צווישן ראוי און שמייה עה איז (אז בשעת מען זעט א זאך איז דאס בלי גבול, אין דעם איז ניטא קיין מצרים והגבלות, ד. ה. אז קיין ענין וועט אים ניט רירן פון ארט אז ביי אים זאלן ווערן ספיקות אין דער זאך, וויבאלד אז ער אליין האט עס געזען. אבער שמיעה, אז מען הערט א זאך, איז כאטש בשעת מעשה ווערט דער ענין וואס ער הערט אפגעלייגט ביי אים, פונדעסטוועגן איז דורך א קשיא, קען ביי אים דער ענין אפגעפרעגט ווערן. וואס דאס באווייזט, אז אויך בשעת די זאך איז ביי אים יא אפגעלייגט, איז דער ענין ביי אים א באגרענעצט טער.

דערפאר איז אין משנה תורה, וואס עס איז געזאגט געווארן צום דור שנכנסו לארץ, וואס ביי זיי איז געווען מער ניט ווי מדריגת שמיעה אין אלקות, האט מען זיי געדארפט אַנ

(4) דברים ד, א. זע לקוטי תורה אַנטאַנג פרשת ואהחנן: די מדריגת ראוי וואס משה רבנו האט געפועלט אויך אין דעם דור שנכנסו לארץ, איז דאס געווען מער ניט ווי ראוי מרחוק וכו'.
(5) וככה תרליז פרק לג. ובכמה מקומות.

(1) זע רשימות הצמח צדק לאיכה עמוד 45 (אוה"ת נ"ך ח"ב ע' א'צו).
(2) זע מגילה לא, ב. לקוטי תורה במדבר יז, ג. ושם נסמן.
(3) זע אויבן עמוד 329 הערה 18.

generation that entered the Land, which they already [dealt with] "had to do with" physicality, consequently they were lacking [the level of] seeing in G-dliness, by them it was nothing more than *hearing*, just like it states "And now Israel, take heed..."

The difference between seeing and hearing is, that when a person sees a thing this is without limit, on this there are no boundaries and limitations, i.e. that [there is] nothing that can move him from [his] place, that there become doubt by him regarding this thing since he himself has seen it. But hearing, when one hears a thing, even though at the time [of hearing] this concept it becomes obvious [and accepted] by him, nevertheless through a question the concept can become rejected. This proves that even when the thing was accepted by him, the concept was by him limited.

Therefore in the Mishneh Torah, which was said to the generation entering the Land, by whom there was merely the level of "hearing" G-dliness, it was needed to

Parshas Devarim

* Translator's Note: see pages 5-6 for comprehensive English commentary.
1. Regarding this Shabbos (Shabbos Chazon) [the Shabbos before Tisha B'Av, named after the HafTorah], there is a saying from the Holy Rabbi Levi Yitzchak of Berditchev of Blessed Memory, that on Shabbos Chazon one is shown the Third Holy Temple- "Chazon" is from the expression of seeing- but [in this case it is referring to the word seeing that means] a seeing from afar- seeing from far away- this is the concept of Shabbos *Chazon*.

According to this we will understand the connection of Shabbos Chazon to the [Torah] portion of Devarim, for the establishment of [the Jewish calendar is in a manner that] Shabbos Chazon is always [the Shabbos when the Torah] portion Devarim [is read].

The portion of Devarim begins the Mishneh Torah [Moshe's words to the Jews before he passes away], although there is one Torah, the "Mishneh Torah" is different from the previous Books of Torah, with that the Mishneh Torah was said to the generation that was entering into the Land of Israel and therefore, it was necessary to forewarn some concepts that previously did not need to be forewarned.

The difference between the generation of the [Jews during the 40 years in the] desert and the generation [of Jews] that entered the Land of Israel is that the generation of the desert was a generation of knowledge [of G-d] and they were on the level of Moses, who had [the level of] *seeing* in G-dliness, however [not so] the

זאגן אויף דעם ענין פון מסירת נפש והדומה. וואָס דעם דור המדבר האָט מען דאָס גיט געדאַרפט אָנזאָגן און באַוואַרענען. פונדעסטוועגן, כאָטש דער דור שנכ־ נסו לאַרץ איז געווען נידעריקער פון דעם דור המדבר, איז ביי זיי געווען אַ מעלה וואָס איז גיט געווען ביי דעם דור המדבר. דערפאַר שטייט דאָך ביי דעם דור המדבר⁶: כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה וגו', וואָס דאָס איז געווען אין שילה און ירושלים⁷, נאָך דעם ווי זיי זיי נען שוין אַריין אין ארץ ישראל דוקא. דער טעם איז, וויילע דורך דער ירידה גופא, וואָס זיי האָבן אָנגע־ הויבן צו טאָן מיט דברים גשמיים בירידת המדריגות, דוקא דורך דעם פירט זיך אויס די אמיתית הכוונה, דער בנין מנוחה ונחלה. קומט אויס אַז דער ענין פון שבת פ' דברים, דער אָנהויב פון משנה תורה, ווייזט אויף אַ פאַראייניקונג פון צוויי ענינים הפכיים: א) עס איז אַ ירידה גדולה. ב) דורך דער ירידה — דורך דעם דוקא איז די אמיתית העלי'.

דער זעלבער ענין איז אויך שבת חזון, וואָס אין אים זיינען פאַראַן ביידע הפכיים: פון איין זייט איז ער אין די ניין טעג, נאָך מערער, דאָס איז דער שבת וואָס פאַר תשעה באב, דער זמן החורבן. אָבער פון דער צווייטער זייט, איז דורך דער ירידה דוקא וועט זיך דער תכלית

6) דברים יב, ט.

7) מגילה י, א. זבחים קיט, א. ירושלמי מגילה סוף פרק א. זע אויך זהר חלק ב רמא, א רמב, א.

elevation, as said in the name of the Holy Rav Rabbi Levi Yitzchak of Berditchev of Blessed Memory, that on Shabbos Chazon [God] shows [us] the Third Holy Temple which is higher than the previous [Temples], it should be built speedily in our days through our Righteous Moshiach [!]

warn them about [having] the concept of self sacrifice etc., [unlike] the generation of the desert it was not necessary to forewarn them.

Nevertheless, although the generation to enter the Land was lower [spiritually] than the generation of the desert, there was an advantage by them that was not by the generation of the desert. It therefore states by the generation of the desert: "You did not yet come to the resting place and to the inheritance...", this [the resting place and inheritance] was in Shiloh [the place that held the Tabernacle when the Jews were in Israel before the Holy Temple] and Jerusalem, [this was] specifically after they already entered into the Land of Israel.

The reason is since through the descent itself, they already began handling with physical things in descending levels, specifically through this they carried out the true purpose, the "Building resting and inheritance",

It comes out that the concept of Shabbos [when the] portion of Devarim [which is] the beginning of the Mishneh Torah [is read], shows on a unification of 2 opposite concepts: 1) it is a great descent [to be connected to physical things] 2) through the descent-through this specifically is the *true* elevation.

The same concept is also in Shabbos Chazon, in which there are both opposites: On the one hand [Shabbos Chazon] is in the 9 days [of mourning the destruction of the Holy Temple], even more, this is the Shabbos before the 9th of Av, the time of the destruction [of the Holy Temple], But on the other hand, through this descent specifically, will be the ultimate

Parshas Devarim

This Shabbat is called Shabbat 'Chazon' Named after the 'HafTorah' read from the Prophets (Isaiah 1:26) "Chazon Yeshayahu" literally 'The Vision of Isaiah'.

Rabbi Levi Yitzchak of Berditchev said that there is a deeper, additional reason for this name; "On Shabbat Chazon every Jew is shown a 'vision' (Chazon) of the Third Holy Temple ... from a distance.

So, according to this we can understand why on Shabbat Chazon we always read the beginning of the book of D'varim (Deuteronomy).

The book of D'varim is also known as 'Mishna Torah'; the 'repetition of the Torah' because it was a reiteration of the Torah to a generation of Jews that was about to enter the Land of Israel but had not been present at Mount Sinai. Because they were going to face new challenges but lacked the 'direct experience' of G-d necessary to deal with them, G-d repeated the Torah and added many new things not needed by the previous generation.

The previous generation was called a 'Dor Daiah'; they had been in the spiritual level of Moses who actually 'saw' G-dliness at Sinai but this generation only 'heard' about the revelation at Sinai from their parents and from the Torah but did not 'see' and experience it.

The difference between 'seeing' something and just 'hearing' about it is that seeing gives total, unlimited certainty. When one sees something his belief in what he saw is unshakable. Whereas when one only hears about the same thing, even from trusted witnesses, its validity can always be questioned and disproved because his certainty is limited to his understanding.

Therefore in the book of D'varim, which was said to Jews that only 'heard' about the revelation at Mount Sinai did not 'see' and experience it firsthand, there had to be added several commandments and principles, for instance; self-sacrifice etc. which were self-understood to the previous generation. But despite their lower level, this generation entering the Holy Land was, in one respect, far 'superior'. As we see when G-d said regarding the previous generation; 'You have not yet come to the resting place and the true inheritance' (Deut. 12:9) namely to the Holy Temple in Jerusalem.

The true goal of building the Holy Temple and revealing the Creator in His creation was to be accomplished specifically by this 'lower' generation entering Israel precisely because of their 'lowness' and their involvement in physical 'lowly' matters.

So this Torah portion, D'varim, describes two opposites found in the Jews entering Israel 1) They were on a low spiritual level and 2) Precisely this lowness brings the highest possible elevation (preparing for Moshiach who will truly reveal the 'highness' of this physical world in the lowest of all generations).

Exactly the same two messages are contained in this Shabbat; Shabbat Chazon. On one hand it is within the 'Nine days of Mourning' and directly precedes the Ninth of Av when both Temples were destroyed and were the lowest points in Jewish history and consciousness. But on the other hand it contains the greatest elevation.

As the Holy Rabbi of Breditchev said, that on this Shabbat we are shown a vision of the Third Temple, which will be incomparably greater, higher and more G-dly than even the First and Second Temples.

Specifically because of the lowness of our generation...which is called the 'Heels of Moshiach'.

From this we can learn that although our spiritual status is totally inferior to that of all the previous generations it should not discourage us. Exactly the opposite; it should encourage us and remind us that just ONE more good deed could be all it takes to bring..

Moshiach NOW!